

20 458

Regels betreffende melding van buitenlandse boycotmaatregelen (Wet melding buitenlandse boycotmaatregelen 1988)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 24 mei 1988

De vragen, gesteld in het verslag van de vaste Commissie voor Economische Zaken, beantwoord ik, mede namens de Ministers van Buitenlandse Zaken en van Justitie, als volgt:

De leden van de fractie van het C.D.A. vroegen om een nadere toelichting op de beweegredenen van de andere EG-lid-staten om geen medewerking te verlenen aan de totstandkoming van een Europese richtlijn ter zake van meldingen van buitenlandse boycotmaatregelen.

Hierop kunnen wij antwoorden, dat de belangrijkste oorzaak voor hun terughoudendheid ter zake gelegen is in het feit dat men vreest voor verleggingen van handelsstromen, zolang niet alle industriële landen gelijksoortige maatregelen nemen. Voorts wees men op het feit dat concrete gevallen van discriminatie en klachten daarover van ondernemingen ontbreken.

De vraag van het lid van de G.P.V.-fractie of het bekend is dat het vermelden van de Joodse godsdienst voor landen als Saoedi-Arabië en Libië reden kan zijn om de persoon in kwestie de toegang tot dat land te weigeren kunnen wij voor wat betreft Saoedi-Arabië bevestigend beantwoorden. Voor wat Libië betreft bestaat op dit punt minder duidelijkheid. De geoorloofdheid van het afgeven van verklaringen omtrent het geloof aan een Arabisch land dient echter te worden getoetst aan een formeel criterium, in casu artikel 429quater van het Wetboek van Strafrecht. De door het lid van deze fractie aangehaalde stelling berust dan ook op de jurisprudentie inzake dit artikel.

De precieze bedoeling van vragen in visum-aanvraagformulieren is moeilijk aan te geven, mede gelet op het feit dat het niet uitsluitend Arabische landen zijn, die in de procedure van een visumaanvraag verzoeken om een opgave van de geloofsovertuiging. In bepaalde gevallen zou men kunnen veronderstellen dat de vraag gesteld wordt met het oogmerk om een bepaalde boycotmaatregel te effectueren. Het vragen van een verklaring inzake de geloofsovertuiging kan thans echter, ingevolge de hierboven bedoelde jurisprudentie, alleen worden gezien als het maken van onderscheid naar ras, indien in directe samenhang daarmee een verklaring wordt afgelegd over de betrokkenheid met Israël.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. M. C. T. van Rooy